

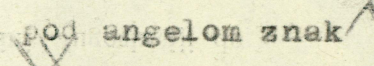
Ciborj srebro, 29.5 cm visok, noga 17 cm(do kupe)

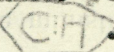
Trilisten okvir za osnovo, iz treh oglov izvirajo 3 odsekane veje, ki se v sredi prepletajo v stebelce in se na vrhu zavijata v nosilca čaše, ki ima obliko jabolka spoznanja.

Med tremi stebelci spodaj se odvoje vejice z velikim cvetom in na vsaki strani 2 lista. Vsaka veja ima na spletu stebelca poganjek, na katerem stoji po ena figura. Na enem Eva s prekrižano lesočim korakom z velikim figovim listom, v desni z dvignjeno roko drži jabolko, na drugem angel, na tretjem Adam, gol, z levo pred telesom, drži figovo pero, v desni pa jabolko.

V sredini nad tem se pojavlja 4 steblo, ki drži kupo, ostala tri pa se zvrstijo za osnovo okrog tega, vsak ima enak cvet kot spodaj 2 lista in eno jabolko. V veje pa je vpletena kača, ki z odrtim gobcem sega po Evinem jabolku. Kariž na jabolku je povsem posledica restavracije.

z latinsko majuskulo.

Trilist noge ima spodaj v notranjem robu pod angelom znak  pod Adamom poševno črto , pod Evo pa 

Na robu pokrivala je punca . Na robu noge še en vtis punce brez razločnih črk.

Stele, CXXII, 27.8.1951, str. 63 -63.

Cerkev je bila zidana l. 1519., samostojna kuracija je postala l. 1788.

M. Ljubša: Zemljepisni razvoj župnij v pražupnijah Ptuj, Velika Nedelja in Radgona.

ČZN. XX. 1925. str. 6.

Kirijelakja puzeko puzela puzelke puzolinc puziluzo

PODGORCI (PODGORZEN)

Župna cerkev, posvečena sv. Lenartu.

Cerkev leži na mali vzpetini nad vasjo v n.v. 239m ter je pravilno orientirana.

Viri in literatura: Farna kronika.

Karakteristika: Cerkev je preprosta stavba z zvonikom ob južni strani presbiterija. Sestavlja jo pravokotna ladja, enako širok in visok, $3/8$ zaključeni presbiterij in na jugu prizidan zvonik, ki je v zakristijskem delu kvadraten, v zgornjem pa nepravilno oktogonalen. Gradnja je opečna, emetana. Strehe so opečne. Zvonikova je čebulasto-laternasta, pločevinasta. Zunanjščina: Je preprosta. Obdaja jo cementno oblečen podstavek in konkaven napušč. Stene so gladke, tri okna v presbiterijevem zaključku so zaključena, opremljena z originalnim lijakastim kamenitim ostentjem toda z naknadno mrežo. Ostala okna so ~~na~~ pp, s kvadratno mrežo in bp. V južni ladji ni je kamenit, ušesast, pp portal iz okoli 1700. Gladko glavno fasado krasita dve ppk niši in dve pp plošči ~~iz~~ na spomin padlih v 1. svetovni vojni. V stolp odnesno zakristijo vodi iz zahoda preprost kamnit pp portal z vratnicami iz leta 1893, predirata pa ga dve kamniti pp zakristijski okni in štiri členjene ppk zvočove line z urnimi kazališči nad seboj.

Notranjščina: Je preprosta. Tlak je iz črno-belih cementnih plošč v ladji in kamenit v presbiteriju. Zidana pevska empura počiva na dveh toskanskih stebrih in dveh križnih obokih, desno vodi stopnišče nanjo. Empura je leseno p~~o~~daljšana v ladjo. Ladjo členijo štirje pari stenskih slopov z oprogami, pokr~~va~~jo tri kape, medtem ko presbiterij pokriva ena kapa in konkavni zaključek. Kamenit zakristijski pp portal je bp. Zakristija ima kamenit tlak, pokriva p~~o~~jo križni obok.

Oprava: Glavni oltar iz leta 1902 je neoromansko delo podobarja Golobiča s tiriskimi plastikami.

Krstilnik, ki je v spodnjem delu kamenit, v zgornjem lesen, je iz časa nastanka župnije.

Orglje so neogotske. Prejšnje so bile iz grajske kapela v Ormožu.

Prižnica, ki je bila obnovljena l. 1834, je iz druge četrtine 18. stol. ter

je čedno baročno delo. Ovalno, rahlo tobušasto ograjo krasi tri volute z akantom in štiri ovalni medaljoni s celofigurnimi reliefi štirih evan-gelistov.

Stranska oltarja sta bila odstranjena leta 1788 odnosno 1832.

Ostala oprava je bp.

Oprema: Prvotni slikki obeh strā sta bili iz leta 1843 in delo Franca Nagerja in Edvarda Amana iz Graza, sedanji slik pa sta od Petra Markoviča iz Rožeka iz leta 1867.

Kovinski lesteneč je bidermajerski.

Na pevski empori je močno uničena pp olp slika Križanja iz frančiškanskega samostana v Ormožu, ki je baročno delo iz okoli 1700 ter slika Jezusa na Oljski gori pp opl iz leta 1846.

V zakristiji je vse bp.

Zvonik: Je opečne gradnje ter je bil l. 1903 dvignjen za 2,5 m. Od zvonov ima eden napsi: ..GEGOSSEN GEORG STEINMETZ IN GILLI 182(6), druge je zalito. Zvon krasi neogotski friz in 4 reliefi Jordanskega krsta, Image pieta tis, Franca Ksaverija in Križanja. Drugi zvon je bil ulit leta 1884 v Mari boru.

Podstrešje: Kaže opečne oboke in opečno povišavo. Sledovi ometa nad zakristijo dokazujejo, da je zvonik prizidek in da je bila prvotna cerkev nekoliko nižja od sedanje ter je segala do pet obokov. Na podstrešju se nahajajo tri lesene plastike dveh svetnikov in adoranta, baročna, precej lepi rana dela.

Resume: Na bližnjem hribu Solincu je bilo morišče, kjer je stal kip sv. Lenarta. Tega so baje kasneje predstavili na mestu sedanje cerkve. Po turškem napadu leta 1509. so zgradili sedanjo cerkev l. 1518 in jo posvetili naslednje leto. To je pričal tudi še leta 1760 ohranjeni kronogram v prebiteriju Sancte Leonardi In Christo fide LibVs svCCVrre: leta 1786 je cer postala samostojna kuracija. Cerkev je imela tri oltarje Lenarta, Andreja

in Barbare.

Kdaj so prizidali zvonik, se ne ve, vendar se ve, da je bila koncem stoletja cerkev povišana in ohokana. Cerkev je bila obnovljena l. 1843 in posebno leta 1851, ko je Ptujčan Jožef Jakober obnovil opravo.

Okolica: Župnišče je iz leta 1788, a je bilo popravljen o l. 1903. V njem se nahaja ciborij, ki kaže na 17. stoletje, in predstavlja pomembno pasarsko vrednost. Trilistna noga iz-ija tri stebila, ki se prepletajoč dvigajo, noséč kupo s pokrivalom v obliki granatnega jabolka. Stebila oblikujejo liste, cvete in okrogle plodove. Pod njimi pa so Adam, Eva, kača in angel, kiju iz-ganja iz raja.

Sedanje pokopališče je iz leta 1824, mrtvašnica pa iz leta 1835.

Stara šola je bila, kot pravi letnica na podstrešju na dimniku leta 1818 predelana iz stare cerkvene hiše.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana, vendar je na zunanjšči-ni potrebna čiščenja-.

Registerske opombe: Vzdrževalni stroški so kriti iz imetnikovih sredstev.

Ostalo:

Opombe: Kapele v Bresnici, Jemušancih in Ritmerku so bp.

Jože Curk: Zapiski mariborske topografije, 1962(?).